

Sygn. akt: VU 214/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: Katarzyna Awiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku W. Ż.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.

o waloryzację emerytury policyjnej

na skutek odwołania W. Ż.

od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.

z dnia 29 lutego 2012 roku

znak (...)

oddala odwołanie

—

Sygn. akt VU 214/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 lutego 2012 r. Dyrektor Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. dokonał ponownego ustalenia wysokości emerytury policyjnej W. Ż. od dnia 01 marca 2012 r. na kwotę 4.351,52 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ emerytalny wskazał, iż zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 13 stycznia 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw, waloryzacja świadczeń od dnia 01 marca 2012 r. polega na dodaniu do kwoty świadczenia, w wysokości przysługującej w dniu 29 lutego 2012 r. kwoty waloryzacji wynoszącej 71 zł. W konsekwencji, po dodaniu do dotychczasowej emerytury w wysokości 4.280,52 zł kwoty waloryzacyjnej, wysokość emerytury od dnia 01 marca 2012 r. wyniosła 4.351,52 zł.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył wnioskodawca W. Ż.. Zarzucił, iż waloryzacja „kwotowa” za 2012 r. jest niezgodna z celem waloryzacji oraz treścią zasad wyrażonych w Konstytucji, bowiem pociąga ze sobą spadek realnej wartości emerytury, nie niwelując skutków inflacji z roku 2011 r.

W uzasadnieniu odwołania wywodził, iż po dokonaniu waloryzacji kwotowej, wysokość należnej emerytury będzie niższa o kwotę 143 zł w porównaniu do wysokości, którą gwarantowała mu waloryzacja przewidziana ustawą z dnia 17

grudnia 1998 o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zarzucił, że konsekwencją stosowania waloryzacji kwotowej jest trwale obniżanie się wysokości emerytury w kolejnych latach z uwagi na obniżenie podstawy wymiaru świadczenia. Powołując się na powyższe, wnioskodawca wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji. W oparciu o treść art. 77 konstytucji W. Ż. domagał się zasądzenia odszkodowania za niezgodne z prawem działanie organu władzy publicznej. We wniosku alternatywnym, w razie nierozstrzygnięcia przez Trybunał Konstytucyjny do czasu rozpoznania niniejszej sprawy, zawisłej przed nim sprawy sygn. akt K 9/12 o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją RP ustawy z dnia 13 stycznia 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw, wniósł o przedstawienie Trybunałowi Konstytucyjnemu przez Sąd w trybie art. 193 Konstytucji pytania prawnego, co do zgodności wymienionego aktu normatywnego z art. 2, art. 32 ust. 1 i art. 67 ust. 1 Konstytucji.

W odpowiedzi na odwołanie, Dyrektor Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W., wniósł o jego oddalenie. Argumentował że stosownie do treści art. 6 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin emerytury i renty oraz podstawy ich wymiaru podlegają waloryzacji na zasadach i w terminach przewidzianych w ustawie emerytalnej. Z uwagi na treść art. 4 ustawy z dnia 13 stycznia 2012 r. zmieniającej m.in. ustawę emerytalną, waloryzacja emerytur policyjnych od dnia 01 marca polega na dodaniu do kwoty świadczenia, w wysokości obowiązującej w dniu 29 lutego 2012 r., kwoty waloryzacji w wysokości 71 zł. Jednocześnie zauważył, iż opisana waloryzacja obejmuje emerytury osób, którym prawo do świadczenia ustalono przed dniem 01 marca, zaś postępowanie w tym przedmiocie przeprowadza się z urzędu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W okresie od 01 maja 1990 r. do 25 lutego 2009 r. W. Ż. pełnił służbę w (...)

Dowód: akta emerytalne – zaświadczenie z dnia 02.03.2009 r., k. 5..

W. Ż. nabyła prawo do emerytury policyjnej na podstawie decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 05 marca 2009 r., nr ewid.: (...). Do wysługi emerytalnej zaliczono okresy składkowe przed służbą w wymiarze roku i 10 miesięcy, okres odbytej służby wojskowej (od 26 września 1983 r. do 29 grudnia 1989 r.), tj. 6 lat, 3 miesiące i 4 dni oraz okres służby w Policji w wymiarze 18 lat, 9 miesięcy i 25 dni.

Decyzją z dnia 05 marca 2012 r. Dyrektor Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. dokonał ponownego ustalenia wysokości emerytury policyjnej W. Ż.. Wysokość emerytury została obliczona przez dodanie do dotychczasowej emerytury w wysokości 4.280,52 zł kwoty waloryzacyjnej w wysokości 71 zł. W konsekwencji wysokość emerytury od dnia 01 marca 2012 r. wyniosła 4.351,52 zł.

Dowód: akta emerytalne - decyzja z dnia 05.03.2009 r. o przyznaniu emerytury policyjnej, k. 6; decyzja z dnia 29.02.2012 r. o ponownym ustaleniu wysokości emerytury policyjnej k. 9.

Sąd zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie nie budziło wątpliwości, iż na podstawie decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 05 marca 2009 r. wnioskodawca W. Ż. nabył prawo do emerytury policyjnej. Przedmiotem sporu była natomiast ocena, czy wysokość emerytury policyjnej, ustalona ponownie w zaskarżonej decyzji z dnia 29 lutego 2012 r., została przez organ emerytalny obliczona prawidłowo.

Jak wynika z dyspozycji art. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8 poz. 67 z późn. zm.) w ramach zaopatrzenia emerytalnego przysługuje, na zasadach określonych w ustawie, świadczenie pieniężne w postaci emerytury policyjnej. Zgodnie z art. 6 cytowanej ustawy emerytury i renty oraz podstawy ich wymiaru podlegają waloryzacji na zasadach i w terminach przewidzianych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z późn. zm.), z tym że waloryzacja, o której mowa w art. 88 tej ustawy, obejmuje emerytury i renty osób:

a) którym prawo do świadczenia ustalono przed dniem 01 marca,

b) które nabyły prawo do renty rodzinnej po funkcjonariuszach zmarłych nie później niż w ostatnim dniu lutego.

Art. 88 ustawy emerytalnej stanowi, iż emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 01 marca i obejmuje emerytury i renty przyznane przed terminem waloryzacji. Waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji. Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 stycznia 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r., poz. 118) w 2012 r. waloryzacja od dnia 01 marca polega na dodaniu do kwoty świadczenia, w wysokości przysługującej w dniu 29 lutego 2012 r., kwoty waloryzacji w wysokości 71 zł.

Jak wynika z art. 5 ust. 1 pkt 8 cytowanej ustawy, waloryzacji, o której mowa w art. 4, podlegają świadczenia pieniężne, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a-c ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym (...).

W ocenie Sądu organ emerytalny dokonał w sposób prawidłowy ponownego ustalenia wysokości emerytury policyjnej przysługującej wnioskodawcy zgodnie z cytowanymi wyżej przepisami, przez dodanie do dotychczasowej emerytury w wysokości 4.280,52 zł kwoty waloryzacyjnej w wysokości 71 zł., ustalając wysokość emerytury od dnia 01 marca 2012 r. na kwotę 4.351,52 zł.

W odniesieniu do argumentacji skarżącego, iż waloryzacja „kwotowa” za 2012 r. jest niezgodna z celem waloryzacji oraz treścią zasad wyrażonych w Konstytucji, albowiem pociąga ze sobą spadek realnej wartości emerytury, nie niwelując skutków inflacji z roku 2011 r. wskazać należy, że w dniu 12 grudnia 2012 r. w sprawie K 9/12 zapadł wyrok (Dz. U. z 2012 r., poz. 1555), w którym w punkcie I Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 4 ust. 1-8 w odniesieniu do świadczeń wymienionych w art. 5 ust. 1 pkt 1, 2, 4-15 oraz w art. 6 w związku z art. 7 i art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 13 stycznia 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw są zgodne z art. 67 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zasadami ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz ochrony praw nabytych wynikającymi z art. 2 Konstytucji, zasadą sprawiedliwości społecznej wyrażoną w art. 2 Konstytucji oraz z art. 32 ust. 1 Konstytucji.

Tym samym, nie zasługiwały na uwzględnienie zarzuty skarżącego, dotyczące naruszenia powołanych w odwołaniu przepisów Konstytucji RP. Z obszernej argumentacji Trybunału Konstytucyjnego wynika, iż na skutek wejścia w życie zakwestionowanych przepisów ustawy z 13 stycznia 2012 r. nie doszło do wyłączenia waloryzacji, a jedynie do ograniczonej w czasie jej modyfikacji. Trybunał Konstytucyjny zauważa, że wprowadzenie waloryzacji kwotowej świadczeń wymienionych w art. 5 ust. 1 ustawy z 13 stycznia 2012 r. o jednakową kwotę 71 zł w stosunku do wszystkich wymienionych w tym przepisie świadczeniobiorców, może prowadzić do faktycznego zróżnicowania podmiotów podobnych. Wprowadzenie tego rodzaju waloryzacji w ocenie Trybunału jest jednak dopuszczalne jako elementem szerszego programu równoważenia finansów publicznych, który ma zahamować wzrost wysokości długu publicznego oraz utrzymanie tendencji spadkowej wielkości deficytu budżetowego. Czasowe odstępianie

od konieczności przeprowadzenia waloryzacji na dotychczasowych zasadach pozwoliło na nieuwzględnianie we wskaźniku waloryzacji realnego wzrostu płac, a także umożliwiło, zgodnie z zasadą solidaryzmu społecznego, wzrost powyżej poziomu inflacji świadczeń emerytów i rencistów pobierających je w najniższej wysokości (por. 5.3-5.4.1; 6.1.23; 6.2.4-6.2.9). Waga interesu, któremu służy zaistniałe różnicowanie, pozostaje zatem w odpowiedniej proporcji do wagi interesów, które zostaną naruszone w wyniku wprowadzonego zróżnicowania. Sąd uznał za zbędne powielanie dalszych argumentów zawartych w orzeczeniu, które zapadło w sprawie K 9/12, wobec orzeczenia o zgodności poszczególnych przepisów ustawy z dnia 13 stycznia 2012 r. z art. 2, art. 32 ust. 1 oraz art. 67 ust. 1 Konstytucji.

Mając na względzie treść wniosku W. Ż. zawartego w punkcie II odwołania, Sąd nie wystąpił do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym w trybie art. 193 r., albowiem Trybunał Konstytucyjny rozpoznał skargę Prezydenta RP oraz Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie K 9/12 przed wydaniem orzeczenia w niniejszej sprawie.

W świetle przedstawionych okoliczności, organu emerytalnego w decyzji z dnia 05 marca 2012 r. dokonał w sposób prawidłowy ponownego ustalenia wysokości emerytury policyjnej W. Ż. przez dodanie do dotychczasowej emerytury w wysokości 4.280,52 zł kwoty waloryzacyjnej w wysokości 71 zł., ustalając wysokość emerytury od dnia 01 marca 2012 r. na kwotę 4.351,52 zł.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, brak było podstaw do uwzględnienia żądań wnioskodawcy i zmiany zaskarżonej decyzji. Powyższe skutkowało oddaleniem odwołania W. Ż. od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. z dnia 05 marca 2012 r., na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego.